



ת"פ 25084/10/12 - מדינת ישראל נגד אנזלה אברמצ'ייב, עומרי אברמצ'ייב, תמיר חאבה, נתנאל אברהם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 25084-10-12 מדינת ישראל נ' אברמצ'ייב ואח' בפני כב' 26 מאי 2015
השופטת דניאלה שריזלי

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. אנזלה אברמצ'ייב (עניינה הסתיים)
2. עומרי אברמצ'ייב
3. תמיר חאבה
4. נתנאל אברהם (עניינו הסתיים)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד איציק אמיר

ב"כ הנאשם 2 - עו"ד אלון בן-זיו

ב"כ הנאשם 3 - עו"ד לאה בירק

הנאשמים 2 ו-3 בעצמם

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ביחס לנאשם 3

בתאריך 16.4.15 לאחר שהתנהלו הוכחות בעניינו של נאשם 3 הוכרע הדין, והנאשם 3 הורשע.

נקבע היום מועד לשמיעת הטיעונים לעונש.

בתחילת הדיון עתרה ב"כ נאשם 3 לדחות את הטיעונים לעונש לצורך קבלת תסקיר מבחן ביחס לנאשם 3, וזאת לצורך סקירת נסיבותיו האישיות וגם בחינת האפשרות לביטול ההרשעה.



שמעתי טיעוני הצדדים ולא מצאתי הצדקה להורות על קבלת תסקיר מבחן.

אני סמוכה ובטוחה בכך שב"כ נאשם 3 תציב במלוא כישוריה את הנסיבות האישיות של נאשם 3 בדרך המיטבית והראויה. אין כל הצדקה לדחות שוב את המשך הדיון בשישה חודשים, הוא הזמן שנדרש לשירות המבחן בימים אלה להכין תסקיר מבחן. גם אין הצדקה עניינית להפנות לשירות המבחן, ולבחון ביטול הרשעה ביחס למי שמלכתחילה כופר באשמה ועד לרגע זה לא נטל אחריות על מעשיו.

הבקשה לדחיית הטיעונים לעונש וקבלת תסקיר מבחן נדחית.

ניתנה והודעה היום ח' סיוון תשע"ה, 26/05/2015 במעמד הנוכחים.

דניאלה שריזלי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

לגבי נאשמים 2 ו- 3

ארבעה נאשמים עמדו לדין בתיק זה בעקבות אירוע שהתרחש בתאריך 18.11.11 בסביבות חצות הלילה ברח' שפרינצק 3 באור יהודה. ברקע - מסיבת אירוסין של הנאשם 4 בתיק, נתנאל אברהם, אשר נחגגה במחיצת בני משפחה וחברים, וכנראה גם בקול רעש והמולה אשר הפריעה את מנוחת השכנים. המשטרה הוזעקה על-ידי הדיירים השכנים לטפל בהפרעה. מכאן ואילך, התפתח האירוע למה שהתפתח וסופו - מי ישורנו.

כתב האישום שהוגש נגד ארבעת הנאשמים הגב' אנג'לה אברמציב, אמם של נאשמים 2 ו- 3 עמרי ונתנאל אברהם, והחבר תמיר חבה - נאשם 3, משקף עימות כוחני ומילולי שהתנהל בין ארבעת הנאשמים לבין אנשי משטרת מסובים שהגיעו כאמור לטפל באירוע.

מאחר שארבעת הנאשמים כפרו במיוחס להם - עבירות שעניינן תקיפת שוטר, איומים והעלבת עובד ציבור - בהתאם למיוחס לכל אחד מהנאשמים - התנהל הליך של שמיעת ההוכחות בתיק. ואולם, לאחר ששמעתי כבר את מרבית עדי התביעה, לאחר הליך של גישור מסועף, חזרו בהם הנאשמים 1, 2 ו- 4 מכפירתם. כתב האישום תוקן לגביהם בהסכמה. הנאשמת 1 הודתה במיוחס לה - התנגדות למעצר, הורשעה ודינה נגזר לעונש מתון. הנאשם 4 הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן - תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו ואיומים, הורשע על יסוד הודאתו ודינו נגזר לעונשי מאסר על תנאי



וקנס כספי.

גם הנאשם 2 חזר בו מכפירתו והודה בעובדות כתב האישום המתוקן לגביו, והורשע בעבירה של תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו וכן בעבירה של איומים. קודם לטיעונים לעונש בעניינו הוזמן תסקיר מבחן, וכן הוזמנה חוות דעת של הממונה על עבודות שרות, נוכח הודעת המאשימה כי תעתור בעניינו של נאשם זה לעונש מאסר שירוצה בעבודות שרות למשך חודש אחד בצירוף רכיבים עונשיים נוספים.

להשלמת התמונה העובדתית, יצוין כי הנאשם 3 מר תמיר חבה עמד בכפירתו. פרשת ההוכחות התנהלה עד תום, ובתאריך 16.4.15 הורשע הנאשם 3 בעבירה של תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 273 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

נשמעו היום הטיעונים לעונש. ב"כ המאשימה עתר ביחס לנאשם 2 לאמץ את עמדת המאשימה כפי שהובעה במעמד הצגת הסדר הטיעון, ולהשית עליו עונש מאסר בן חודש אחד אותו יוכל לשאת בעבודות שרות. באורח עקרוני נטען כי עבירות אלימות כלפי שוטרים ראויות לענישה מחמירה, הן בשל אינטרס הציבור והן על שום שמדיניות הענישה מנחה אותנו לנקוט בענישה מחמירה אשר תביא לידי ביטוי את צרכי הגמול, ההרתעה וההוקעה של מעשים כאלה. ראוי היה נאשם 2, לדעת התובע, לעונש חמור יותר, אולם מאחר שהודה במעשה וגם משום שתסקיר המבחן לגביו חיובי ביותר, ומצביע על נסיבות אישיות יוצאות דופן, וגם משום שאין לנאשם 2 עבר פלילי מכל סוג, והוא מתפקד באורח נורמטיבי, הסתפק התובע בעתירה מתונה לעונש, כאמור.

לא כך באשר לנאשם 3 אשר לא נטל אחריות עד סיום ההליכים. אף שמדובר גם כאן בנאשם שאין לו עבר פלילי, סבר התובע שיש לדון אותו לחומרה ולגזור עליו עונש בן שישה חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שרות, מאסר על תנאי ופיצוי לשוטר שהיה הקורבן לתקיפה.

סנגורו של נאשם 2 איננו רואה עין בעין עם התובע את עניינו של מרשו, שכן לדעתו, האירוע יצא מכלל שליטה ולא בשל התנהגותו של נאשם 2, אשר חלקו היה מתון ביותר, ובכלל ביקש לתת משקל מכריע לנסיבות האישיות של נאשם 2, כפי שהן עולות בהרחבה ובמקצועיות מתסקיר המבחן שהוגש. בשל כך גם עתר לביטולה של ההרשעה, וציין כי מדובר באדם צעיר ביותר, שהיה במועד האירוע בחודש נובמבר 2011 בן 19 בלבד, חייל בשרות סדיר, לוחם, שניתן לבוא לקראתו ולמנוע את הנזק שייגרם לו בעתיד, כתוצאה מהרשעה בדיון. עתירתו היא אפוא לבטל את ההרשעה. לחלופין, ובשים לב להעדר המלצה מצד קצינת המבחן, לאמץ את ההמלצה לעונש מותנה ולצו של"צ בהיקף מתון.

אשר לנאשם 3: בשים לב להנחיות המחוקק בתיקון 113 ביקשה באת-כוחו של נאשם 3 לתת משקל רב לנסיבות שאליהן נקלע הנאשם 3 בתוך האירוע, כשהכוונה לכך שהעיוות מול השוטרים הסתיים בחבלתו שלו באמצעות מכשיר טיזר, נגרמו לו חבלות חמורות והן מתועדות במוצג נ/1. ביקשה לשים דגש על כך שכל האירוע לא היה אירוע מתוכנן, והתפתחותו שלא באשמתו הישירה ואפילו הנלווית של נאשם זה. מדובר במי שהיה אורח במסיבת אירוסין, היה רק "ניצב" באירוע, בוודאי לא עמד במרכזו, ונקלע לשם שלא בטובתו. גם נטען שהשוטר אשר הוכה לכאורה, לא נפגע ולא



נגרמו לו חבלות. במכלול התבקש בית המשפט לשקול ענישה מתונה, ובוודאי לא ענישה שעיקרה מאסר, ולו לריצוי בעבודות שרות.

אני באה לגזור את דינם של שני הנאשמים, שדינם טרם נגזר, הנאשמים 2 ו-3, האחד הורשע על יסוד הודאתו (עומרי אברמציב), והאחר (תמיר חבה) הורשע לאחר ניהול הוכחות בהכרעת דין מפורטת ומנומקת. כפי שציינתי בעבר בתיק זה, העבירות שעברו שני הנאשמים, עבירות אלימות כלפי שוטרים שבאו לטפל באירוע של הפרת סדר ציבורי, הן עבירות הנחשבות יוצאות דופן בחומרתן. אני ערה לפער בין שני הנאשמים שהאחד הורשע בתקיפת שוטרים, וגם בעבירה של איומים, והאחר, נאשם 3, בעבירה של תקיפת שוטרים.

דעתי היא כי תקיפת שוטרים על-פי ערכה הפנימי של העבירה, פוגעת באופן אנוש בערכים חברתיים מוגנים.

אלא, שכאמור לעיל (אמרתי זאת בגזר דין אחר שניתן בתיק ביום 10.2.15) בהתבהר התמונה העובדתית בתיק, לאחר שהוסרו הערפילים ושמעתי עדים וגם ניתנה הכרעת דין, דומה שניתן להתייחס למעשים במימדים ריאליים. אין ספק כי איש מהנאשמים הללו לא יזם את האירוע, לא תכנן אותו, ואפשר להניח שגם לא רצה בתוצאות מלכתחילה. האירוע התרחש בנסיבות שבהן לא הייתה למי מהם שליטה על ההתפתחות. אולם, מקום שניתן היה לסיים אותו, להנמיך את המוסיקה ולהביא את העימות לכלל סיום, להתרשמותי, גרמו נאשמים אלה להתפתחות הבלתי רצויה. וחבל שכך.

לזכות הנאשם 2 יש להביא בחשבון את נכונותו לחזור בו מכפירתו ואת הודאתו במיוחס לו. אני מביאה בחשבון לקולא, את הנסיבות האישיות והמשפחתיות כפי שפורטו בהרחבה בתסקיר מבחן. מדובר בצעיר שהוא כיום בן 23, רווק, המתגורר עם האם, השתחרר משירותו לפני כשנה, ובשל הסתבכות רפואית נאלץ להפסיק את עבודתו. אין לנאשם 2 עבר פלילי מכל סוג, ולהתרשמות קצינת המבחן מבטא הנאשם 2 חרטה על התנהגותו האלימה, והוא מכיר היום בכך שפעל באופן חמור, ומתבטא באמפתיה כלפי אנשי המשטרה. בנסיבות אלה, ובאיון בין חומרת המעשים, בנסיבות הקונקרטיות שבהן בוצעו, לבין הנסיבות האישיות, ההודיה והזמן הרב שחלף, אני סבורה כי ניתן למתן דינו של נאשם 2. במסגרת אותו איון, אני מביאה בחשבון גם את העונש שנגזר בהשוואה על הנאשם 4 בתיק. אני רואה פער משמעותי בין שני האחים.

שקלתי עתירת ב"כ הנאשם 2 לביטול ההרשעה, אולם בהינתן המבחנים שקבעה פסיקת בתי המשפט - אינני רואה שאלה מתקיימים בענייננו. על אף הפסיקה שהסתייע בה הסנגור המלומד, אני סבורה שבמכלול הנסיבות, ההרשעה בדין, ואין לבטלה.

עניינו של נאשם 3: מקובלים עלי טיעוני המאשימה באשר לחומרת המעשים וחומרת הנסיבות, ואלה מצדיקים התייחסות מחמירה אשר תביא לכלל ביטוי את צרכי ההרתעה, ההוקעה וגם הגמול. יש להביא בחשבון את מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירות שעיקרן אלימות כלפי שוטרים. עם זאת, לא מיותר לציין כי כל מקרה צריך להישקל לגופו. בנושא זה, מקובלים עלי מאידך גיסא, גם טיעוני ב"כ הנאשם 3, לפיהם נקלע מרשה לאירוע שלא בטובתו, הוא לא עמד במרכזו, ומלכתחילה לא תכנן אותו, ולא אחראי היה לתוצאות. יש לדון את הנאשם 3 על מעשיו הוא בלבד. דהיינו,



הנאשם הגיח (כפי שקבעתי בהכרעת הדין) אל מאחורי מפקח טקויה, בעת שזה האחרון ניסה להשתלט על הנאשם 2, הוא תקף את המפקח טקויה באגרופיו בגבו, ואז נפגע מאקדח הטיזר.

עובדה אחרונה זו נשקלה על ידי בכלל השיקולים שצריכים לעניין העונש. נמנעתי בהכרעת הדין מלקבוע האם היה השימוש במכשיר הטיזר תקין, אם לאו. אף שציינתי כי אפשר שהיה "בר מניעה". לא היה גם ספק בין הצדדים כי קודם לשימוש במכשיר, לא הזהיר מפקח טקויה את הנאשם 3, כי הוא עומד להשתמש בו. נקודה זו, כאחרות, ראויה שתובא בחשבון לקולא.

כאשר הנתונים כולם לנגד עיני, ומדובר בשני נאשמים שאין להם עבר פלילי וזו הסתבכותם הראשונה עם החוק. כאשר מדובר בשני נאשמים שתפקודם תקין, אני מחליטה שלא להחמיר בדינם.

אני ערה לכך שבסופו של יום, מסתיים משפטם של ארבעת הנאשמים אשר הואשמו בעבירות חמורות של תקיפת שוטרים, וחלקם גם באיומים, כמעט בקול דממה דקה. יחד עם זאת, כפי שציינתי לעיל, כל מקרה נשקל לגופו על-פי הנסיבות הקונקרטיות. אלה נחשפו במהלך שמיעת התיק, רובד אחר רובד, וכך הגעתי לתוצאה.

אני גוזרת על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

א. מאסר על-תנאי בן חמישה חודשים, התנאי הוא שהנאשם לא יעבור משך שלוש שנים מהיום עבירה של תקיפת שוטר, לפי סעיף 273 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

ב. מאסר על-תנאי בן 2 חודשים, התנאי הוא שהנאשם לא יעבור משך שלוש שנים מהיום עבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

ג. קנס כספי בסך ₪ 1,000 או 10 ימי מאסר תמורתו.

הפקדה במזומן שהפקיד נאשם 2 לשחרורו ממעצר במ"י 32422-11-11 יקוזז מסכום הקנס, והיתרה תשולם תוך 30 יום מהיום.

ד. ניתן צו של"צ בהיקף של 100 שעות, בהתאם לתכנית שגיבש שרות המבחן במסגרת בית הנוער "קדימה" באור יהודה, בתפקידי חונכות אישית וכו'.

הובהר לנאשם 2 כי חובתו לעמוד בכל דרישות שירות המבחן.

אני גוזרת על הנאשם 3 את העונשים הבאים:



א. מאסר על-תנאי בן חמישה חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור משך שלוש שנים מהיום עבירה של תקיפת שוטר, לפי סעיף 273 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

ב. קנס כספי בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו.

הפקדה במזומן שהפקיד נאשם 3 לשחרורו ממעצר במ"י 32422-11-11 יקוזז מסכום הקנס, והיתרה תשולם תוך 60 יום מהיום.

הודע על זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ח' סיוון תשע"ה, 26/05/2015 במעמד הנוכחים.

דניאלה שריזלי, שופטת

נוסח זה כפוף לתיקוני ניסוח ושגיאות קולמוס.